

Sygn. akt II Cz 647/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Violetta Osińska

Sędziowie SO Dorota Gamrat – Kubeczak

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 maja 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **Powiatu (...)**

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w S. S. z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 2979/13

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska SSO Dorota Gamrat - Kubeczak

Sygn. akt II Cz 647/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim odrzucił sprzeciw pozwanej złożony w dniu 27 listopada 2013 r. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 08 października 2013 r. Jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia Sąd ten wskazał art. 502 § 1 k.p.c. i art. 504 § 1 k.p.c. zaznaczając, iż odpis nakazu zapłaty wraz z pouczeniem o sprzeciwie został doręczony pozwanej w dniu 12 listopada 2013 r., a zatem termin do wniesienia sprzeciwu upłynął dla pozwanej w dniu 26 listopada 2013 r. Z tej przyczyny złożenie sprzeciwu przesyłką pocztową w dniu 27 listopada 2013 r. jako spóźnione skutkowało jego odrzuceniem.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła pozwana wywodząc zażalenie i wnosząc o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania merytorycznego.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, iż pracownik odbierający przesyłkę nie będąc do tego upoważnionym, nie przekazał jej nakazu zapłaty w tym samym dniu, kiedy przesyłkę odebrał, ale kilki dni później. Przekazując przesyłkę nie potrafił wskazać daty odbioru pisma. Skarżąca podkreśliła, iż sprzeciw od nakazu zapłaty wniosła w kilka dni po otrzymaniu do pracownika korespondencji będąc przekonaną, że nie uchybiła terminowi. Z uwagi na fakt, że do uchybienia doszło z przyczyn od niej niezależnych wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 502 § 1 k.p.c. w nakazie zapłaty nakazuje się pozwanemu, żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia tego nakazu zaspokoił roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wniósł sprzeciw do sądu.

Przepis art. 112 k.c. stanowi, iż termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca.

Jak słusznie wskazał Sąd pierwszoinstancyjny nakaz zapłaty został pozwanej prawidłowo doręczony w dniu 12 listopada 2013 r., a zatem złożenie sprzeciwu w dniu 27 listopada 2013 r. naruszało prekluzję zakreśloną w ww. art. 502 § 1 k.p.c.

Warto podkreślić, iż Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości w sposobie doręczenia. Poza gołosłownymi twierdzeniami pozwanej, iż przesyłkę odebrała nieuprawniona osoba – pracownik - brak jest podstaw do podważania skuteczności doręczenia. Pozwana w niniejszym procesie z uwagi na jego przedmiot, występuje w charakterze przedsiębiorcy. Adres wskazany przez powódkę to podany przez pozwaną adres powadzenia działalności. Nie ulega żadnej wątpliwości, iż korespondencję w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej może odbierać przedsiębiorca jak i upoważniony do tego pracownik. Zgodnie bowiem z treścią art. 138 § 2 k.p.c. dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy, można doręczyć pismo osobie upoważnionej do odbioru pism. Gołosłowne twierdzenia pozwanej, iż przesyłkę odebrał pracownik, który nie posiadał upoważnienia – nie podważyły domniemania doręczenia zastępczego wynikającego z art. 138 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, uznając, iż Sąd Rejonowy trafnie i zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c. odrzucił sprzeciw, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)

1) (...)

2) (...)

(...)

(...)

3) (...)

4) (...)

(...)